

Forslag til: Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at anmode Justitsministeren om, at fremsætte forslag til ændring af § 21 i Kriminalloven for Grønland således, at det klart fremgår, at sager vedrørende seksuelt misbrug af børn aldrig vil kunne afvises med argumentet om, at der er for lang tid siden, at overgrebet er blevet begået.

(Medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø)

1. behandling

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg gerne takke forslagsstilleren for at sætte et vigtigt spørgsmål til debat på denne samling i Inatsisartut.

Børns vilkår er et område der ligger Naalakkersuisut meget på sinde, og et område der bliver prioriteret højt. Det skal gøres helt klart, at Naalakkersuisut ser meget alvorlig på sager vedrørende seksuelt misbrug af børn og at disse bestemt ikke accepteres. Og der skal ikke herske tvivl om at Naalakkersuisut ser med stor alvor på, at retten pådømmer de nødvendige foranstaltninger til gerningsmænd, der begår overgreb mod børn.

Den danske stat har kompetencen på området, som forslaget vedrører. Derfor har Naalakkersuisut rettet en henvendelse til Politimesteren i Grønland.

Indledningsvis skal det fastslås, at der formelt ikke eksisterer en forældelsesfrist for sager om seksuelt misbrug af børn, idet påtalefristerne i disse sager følger kriminallovens § 21, stk. 1, nr. 2. I teorien kunne man forestille sig en situation hvor der 20 år efter en hændelse, rejses påtale.

Påtalen i disse sager rejses af anklagemyndigheden og baseres på et objektivitetsprincip, der betyder, at både politiet og anklagemyndigheden er forpligtet til i efterforskningen at tage højde for forhold, der både taler for og imod skyld hos den mistænkte. Og vurderes det, at der på baggrund af sagens materiale ikke kan ske domfældelse, kan der heller ikke rejses tiltale i en sag.

Vurderingen af, om der kan rejses påtale i sager om seksuelt misbrug af børn, skal altså foretages konkret og bl.a. baseres på, om der er gået så lang tid siden hændelsen, at der ikke længere skønnes at være forudsætninger for, at iværksætte foranstaltninger. Samtidig fremgår det ganske klart af bemærkningerne til kriminalloven, at der ved vurderingen skal tages hensyn til, at barnet kan have været i et særligt forhold til den vokse der gør, at forholdet først anmeldes mange år efter hændelsen har fundet sted.

Spørgsmålet om påtaleforældelse blev ligeledes grundigt behandlet af retsvæsenskommissionen. Retsvæsenskommissionen var enig om, at der henset til det forhold, at der heller ikke i den nye kriminalloven er indført rammer for foranstaltninger, ikke var mulighed for at indføre forældelsesfrister på en enkel måde.

Af Politiet i Grønlands årsstatistik for 2010 fremgår, at der i 2010 blev anmeldt 371 forhold omkring forbrydelser mod kønssædeligheden. Disse anmeldelser dækker både over voldtægt,

voldtægtsforsøg, overgreb mod børn, forførelse og blufærdighedskrænkelser. Af disse sager blev 67 henlagt på grund af bevisets stilling, hvilket er en direkte følge af det nævnte objektivitetsprincip.

Politimesteren i Grønland har på baggrund af forslaget supplerende bemærket, at reglerne om påtaleundladelse fremgår af retsplejelovens § 312.

Navnlig i relation til sædelighedsforbrydelser bemærkes det, at en sigtelse, i de tilfælde hvor der i sagen ikke rejses tiltale, hyppigst opgives med henvisning til bestemmelsen i § 312, nr. 2. I den forbindelse kan det oplyses, at denne begrundelse typisk anvendes, hvis anklagemyndigheden på baggrund af de i sagen foreliggende beviser ikke ser sig i stand til at føre det fornødne bevis til domfældelse i en kriminalsag.

Naalakkersuisut er meget optaget af, at de alt for mange overgreb mod børn, og også mod kvinder, skal nedbringes og Naalakkersuisut har taget flere initiativer i den retning ligesom Naalakkersuisut finder det er vigtigt, at der er ordentlige tilbud til rådighed for ofrene for disse forbrydelser. I den forbindelse er Naalakkersuisut glade for, at der er iværksat mange tiltag vedrørende børn og unge, heriblandt børnekonferencen i Ilulissat.

Samtidig er Naalakkersuisut af den opfattelse at den grønlandske kriminalret skal hvile på en række grundlæggende principper, herunder et objektivitetsprincip, som er et afgørende kendetegn for en moderne retsstat.

På baggrund af den samlede vurdering, herunder supplerende oplysninger fra Politimesteren i Grønland, konstaterer Naalakkersuisut, at der ikke er en formel forældelsesfrist for sager vedrørende seksuelt misbrug af børn.

Naalakkersuisut skal derfor anmode Lovudvalget om at behandle beslutningsforslaget og afgive betænkning inden 2. behandlingen.